

לעילוי נשמת הרב ירחמיאל גרשון בן הרב צבי יהודה אדלשטיין זצ"ל

פרשה זו עוסקת בדיני טומאת היולדת; דיני נגעי צרעת בעור האדם, בשיער הראש ובזקן; דיני המצורע ודיני צרעת הבגד.

בפרשה זו שבע מצוות

חמש מצוות עשה: דיני טומאת יולדת, קורבן יולדת, דיני טומאת צרעת, מצוות מצורע לפרום את בגדיו ולפרוע את שערו, דיני נגעי בגדים.

ושתי מצוות לא תעשה: אכילת טמא מהקודשים, וגילוח שיער נגע ה'נתק'.

צאת השבת	כניסת השבת	
19:45	18:30	ירושלים
19:46	18:49	תל אביב
19:46	18:49	חיפה
19:45	18:50	באר שבע

הפרשה פותחת בפניית ה' אל משה: "דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה **טמא**". ביום השביעי היא טובלת, ונטהרת בסוף יום ארבעים ללידתה:¹ "וביום השמיני ימול בשר ערלתו".²

במקרה של לידת נקבה היא טמאה שבועיים, וימי טהרתה אורכים עד יום שמונים ללידתה. בסיום תקופת הלידה היא מביאה כבש לעולה³ ובן יונה או תור לחטאת. בהקרבת הכהן אותם היא נטהרת.

בהמשך מובאת פנייתו של ה' אל משה ואהרון בדבר **נגעי אדם** המצריכים הבאה: "אל אהרון הכהן או אל אחד מבניו הכהנים" אשר יבחנו את הנגע ויפסקו בהתאם.

1. מקום הנגע הלבין ונראה: "עמוק" מעור בשרו", ושני שערות בנגע הלבניו גם הם - **טמא**.
2. 'בהרת לבנה' שמראה אינו 'עמוק' ושערה לא הלבין - טעון האדם **הסגרה למשך שבעה ימים** אשר בסיומם ייבדק האדם בשנית, ואז:

א. אם פשה⁵ הנגע - **טמא**.

ב. נשאר כפי שהיה - **יוסגר לשבעה ימים נוספים** אשר בסופם:

אם: "כהה הנגע", אזי "**וטהרו הכהן**" והוא נקרא 'מספחת' - אדם זה יכבס בגדיו ויטבול.

אך אם: "פשה תפשה המספחת בעור וטמאו הכהן צרעת הוא".

3. מראה לבן עמוק בעור, וחלקו נראה בריא: "**צרעת נושנת היא וטמא**."

4. מכוסה כולו במראה לבן - טהור.

5. נתרפא משחין,⁶ ובמקום שנרפא נראה נגע לבן - דינו כבהרת הנ"ל:

א. "מראה עמוק" - **טמאה**.

ב. "כהה" - **יוסגר** ויבחן בסוף שבעה ימים:

אם: "פשה תפשה" נחשב נגע **וטמא**. ואם לא, "**צרבת שחין**"⁷ היא **וטהורה**.

6. נתרפא מכווית חום דינו כנ"ל בנתרפא משחין.

¹ ראיות דם נוספות במהלך ימים אלו לא מהווים גורם טומאה נוסף. כלומר, גם אם ראתה ביום שלושים ותשע, עדיין תטהר ביום הארבעים.

² **הכלי יקר** (יג, ב) מפרש שסמיכות דין מילה ביום השמיני לדיני נגעים בא ללמד כי מצוות מילה דוחה את האיסור להסיר נגע, והיכן שקיים נגע במקום הערלה, יקצוץ אותה - למרות שמעיקר הדין קיים איסור לקצוץ את הנגע.

³ אשה ענייה תביא בן יונה או תור לעולה במקום הכבש.

⁴ **רש"י** (שם, ג) מביא בשם **תורת כהנים**: "כל מראה לבן עמוק הוא כמראה חמה, עמוקה מן הצל".

השפתי חכמים (שם, שם) מבאר שדבר בהיר נראה לנו עמוק, כלומר רחוק יותר מאשר דברים כהים.

⁵ כלומר התפשט וכעת על שטח עור נרחב יותר.

⁶ כלומר מכה שחיממה את בשרו, בדומה לכוויה ממקור חום.

⁷ **אונקלוס** (שם, כג) מתרגם: "רשם שחנא". כלומר רק סימן שנשאר מהשחין, אך כעת העור בריא.

לעילוי נשמת הרב ירחמיאל גרשון בן הרב צבי יהודה אדלשטיין זצ"ל

"ואיש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן"⁸.

1. שיער צהוב, מוגדר 'נתק' **וטמא**.

2. אם לא הצהיב אך גם לא נראה שחור, טעון **הסגר** שבעה ימים אשר בסופם ייבדק בשנית:

א. אם פשה או הצהיב - **טמא**.

ב. אם לא פשה/הצהיב, יגלח את שערו מלבד מקום הנגע ויוסגר שבעה ימים נוספים:

אם לא פשה - **יטהר**,⁹ אם פשה - **טמא**, אם צמח שיער שחור: "**וטהרו הכהן**".¹⁰

"ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת"¹¹ לבנת" אם הן מבריקות - **טהור**.

אדם קרח¹² או גבח¹³ **טהור** מנתקים ונידון בסימני נגעי העור.

המצורע מצווה ללכת בבגדים קרועים ובשיער מגודל, ועליו להודיע לכולם שהוא טמא:¹⁴ "בדד ישב מחוץ למחנה¹⁵ מושבו".

קעת מפרטים הפסוקים את דיני **נגעי בגדים**.

מראה ירקרק או אדמדם בבגד¹⁶ מצריך הסגרה לשבעה ימים, אשר בסיומם ייבדק בשנית:

א. אם פשה - הבגד **טמא וישרף**: "**כי צרעת ממארת**"¹⁷ היא".

ב. אם לא פשה - הבגד **יכובס ויוסגר** לשבוע נוסף אשר בסיומו:

- אם לא השתנה - **ישרף** באש.

- אם השתנה - ייקרע מקום הנגע ורק אותו **ישרוף**.

- אם חוזר הנגע ונראה על הבגד - **ישרף**.

- אם ירד הנגע בכיבוס - **יכובס** בשנית **וטהור**.

חידות לפרשת תזריע

1. איזה כהן אינו יכול לטהר מצורע? (יג, ב)

2. כיצד מוגדר היעדר שיער בחלק העליון של הראש? (יג, מא)

3. איזו 'מידה כנגד מידה' מצינו בפרשה? (יג, מו)

לקבלת העלון כתבו ל: yaakovkatz1989@gmail.com

או שלחו הודעה ל: 0532547332

שבת שלום

⁸ בשונה מנגע העור שסימנו הוא שערות שהפכו ללבנות, בנגעי השיער יהפכו השערות לצהובות.

⁹ טעון כיבוס בגדים.

¹⁰ רש"י במסכת נגעים מצריך כיבוס.

¹¹ חברבורות, כלומר כתמים בצורה שיש לנמר ובעלי חיים נוספים.

¹² היעדר שיער ראשו כלפי אחוריו.

¹³ היעדר שיער בחלקו הקדמי של הראש.

¹⁴ בכדי שיתרחקו ממנו.

¹⁵ רש"י (שם, מו) מבאר שהכוונה חוץ לשלוש מחנות (כהונה, לוייה וישראל). עונש זה בא כנגד לשון הרע שדיבר וגרם לפירוד בן בני אדם.

¹⁶ בגד צמר או פשתים, או בחוטי השתי או הערב (כלומר שלב הטווייה הקודם לבגד), או בבגד עור, או בעור גולמי.

¹⁷ רש"י (שם, נא) מביא שזה כשורש דברי הנביא יחזקאל: "סילון ממאיר", אותו מבאר השפתי חכמים: "קוץ מכאיב".